

[Robert Mikkelsen.]

ogsaa lod være med det. Det var derfor paa sin Plads, om disse Firmaer, ikke mindst de største af dem, vilde standse deres Bestræbelser for at søge Loven revideret i en for dem selv gunstig Retning og hellere samlede sig om at faa opgjort og tilbagebetalt, hvad de skal, snarest muligt. Det vilde være en smukkere Baggrund for saadanne Firmaers Paastand om netop i særlig Grad at have haft Landets Vel for Øje.

Haandværksraadet har fundet Anledning til at rette en Henvendelse til Udvalget, der er aftrykt i Betænkningen. Man udtrykker her Ønsket om vidtgaaende Ændringer til Fordel for de Firmaer, der falder ind under Loven. Det har forbavset i hvert Fald mig en Del at læse denne Henvendelse, og jeg kan daarligt tro, den dækker den almindelige Opfattelse i Haandværkskredse. Jeg synes, det havde været heldigere, om Haandværksraadet ikke som den eneste af alle Erhvervsorganisationerne havde taget dette ejendommelige Initiativ.

Jeg skal til Slut kun bemærke, at det er mit Indtryk, at den højtærede Handelsminister i lige saa høj Grad som vi andre ønsker disse Sager fremmet uden Hensyn til smaa eller store Entreprenørinteresser og saa hurtigt, som det i det hele taget lader sig gøre. Jeg haaber, Revisionsudvalget nu vil benytte den Mulighed, der gives til at fremme Sagerne, i saa vid Udstrækning som muligt, og jeg haaber ogsaa, at det maa lykkes den højtærede Minister at finde andre Veje, som kan føre til, at Tidspunktet for Sagernes Afslutning rykkes væsentligt frem. Jeg kan i hvert Fald love mit Partis Medvirken til enhver Lovændring, den højtærede Minister maatte ønske, naar den paa forsvarlig Maade kan virke i den Retning.

Jeg anbefaler at stemme for de af Ministeren i Udvalget stillede Ændringsforslag og ved tredje Behandling at stemme for Lovforslaget.

Bertel Dahlgaard: I den foreliggende Betænkning vil man se, at Udvalget paa flere Punkter har indladt sig paa i Bemærkningerne at udtale, hvorledes den bestaaende Lov bør fortolkes, ligesom man gennem Betænkningen meddeler Offentligheden, hvorledes det, man kalder „den overvejende

Stemning“ i Udvalget, har været over for Fortolkningen af en vis Bestemmelse i Loven. Jeg har ikke i Betænkningen villet taget Afstand fra det, man anfører, da den omtalte Stemning sikkert har været som paastaaet, og jeg ikke er i Uoverensstemmelse med de Anskuelser, der paa andre Punkter udtales angaaende Forstaaelsen af den gældende Lov, men jeg vil dog gerne med Henblik paa Fremtiden sige, at jeg tror, vi med denne Betænkning har naaet Grænsen for, hvad et Rigsdagsudvalg skal indlade sig paa i Retning af Fortolkning af bestaaende Love. Hvis der er noget vedrørende en bestaaende Lovs Administration eller Fortolkning, som Tinget er utilfreds med, bør den almindelige Regel være den at fastsætte i Lovteksten, hvad der er Tingets Vilje. Man bør ikke indføre den Skik, at Rigsdagen antyder Forventning om, at Loven administreres efter, hvad Udvalget meddeler om „den overvejende Stemning“ under Udvalgsbehandlingen. Jeg haaber, at specielt det høje Tings Jurister vil være enige med mig i denne principielle Betragtning. Den Fremgangsmaade, som man paa disse Omraader somme Tider er ved at komme ind paa i den danske Rigsdag, vilde være ganske utænkelig i Sverige, og selv om man i svensk Lovgivning og Domspraksis nok trækker Grænsen meget snævert med Hensyn til at tage i Betragtning Tilkendegivelser fra Rigsdagens Side, der ikke har fundet Udtryk i Lovteksten — snævrere, end vi bør drage den —, har jeg dog paa Grund af Konsekvenserne gerne alvorligt villet advare imod, at man oftere gaar saa vidt, som man her har gjort.

Dernæst vil jeg gerne understrege den Henstilling, Udvalget retter til den højtærede Handelsminister om, at Ministeren vil gøre sit yderste for, at Sagerne fremskyndes. Det er jo, som det er udtalt af andre ærede Medlemmer, overordentlig uheldigt, at disse Sagers Afgørelse trækker ud i Aarevis, og jeg vil særlig gerne understrege Henstillingen om, at den højtærede Minister foranlediger tilvejebragt en Kontakt mellem Centraladministrationen og lokale Personer eller Myndigheder paa Stedet. Der er to Ting, som efter min Mening bør bringes i nærmere Forbindelse med hinanden, nemlig Centraladministrationens Materiale, det vil sige de tilvejebragte Oplysninger, og saa